

Решение № 60025

Номер 60025

Година 26.02.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 26.01

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100319

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „Е.“ ООД /в несъстоятелност/, представлявано от синдика АК е предявил обективно съединени иски с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу „Е. Ф. груп“ ЕООД – С., представлявано от А С, съответно за сумата от 7 366,14 лв., представляваща стойността на предоставена ел.енергия и допълнителни услуги за м. ноември и м. декември 2017 г., за която са издадени фактура № */30.11.2017 г. на стойност 7 066,48 лв. с ДДС и */31.12.2017 г. на стойност 299,66 лв. с ДДС, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба на 16.04.2020 г. до окончателното плащане и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1728,61 лв., представляваща лихва за забава в размер на законната лихва, от която 1660,76 лв. по първата фактура за периода 15.12.2017 – 16.04.2020 г. и 67,85 лв. по втората фактура за периода 15.01.2018 – 16.04.2020 г.. Претендира за разноски.

Фактическите твърдения, на които ищецът основава исковите, се свеждат до следното:

Между страните е сключен Договор за продажба и доставка на активна нетна електрическа енергия през ноември и декември 2017 г., за което са издадени посочените фактури, надлежно осчетоводени от ищеца, по които ответникът не е извършил плащания.

Ответникът в отговор в срока по чл. 131 ГПК оспорва исковите като неоснователни. Твърди, че по сключения комбиниран договор за продажба на ел.енергия, балансиране на краен клиент и доставяне на комбинирани услуги от 09.08.2017 г., сключен с минимален срок 11 месеца, на 01.12.2017 г. бил уведомен от ищеца, че от 02.12.2017 г. е отстранен от пазара като търговски доставчик на ел.енергия и че ще бъде причислен към „*****“, от което ответникът е претърпял загуби поради начислени по стандартна тарифа цени от ЕР Юг, а не по преференциални цени и вместо договорените с ищеца 0,145499 лв./кВч е заплащал по 0,1864 лв./кВтч. Договорът е прекратен без да е спазен предвиденият в договора ред – след изтичане на 11- месечния срок и с писмено предизвестие. Изпратил писмо на ищеца за прихващане на осн. чл. 104 ЗЗД на сумата от 7 066,48 лв. за нанесените вреди с претендираната от ищеца стойност по фактура *, поради което счита претенцията по същата фактура за изцяло неоснователна. Оспорва издаването на втората фактура, която не му е предявена от ищеца за плащане, за нея ответникът не знае, че съществува и не е ползвал данъчен кредит, поради което счита, че вземането по нея не съществува и претенцията е неоснователна. Прави процесуално

възражение за прихващане със сумите по двете издадени фактури. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни.

В съдебно заседание ищецът не се представлява. В писмени молби синдикът АК и адв. М поддържат исковете като основателни и молят да бъдат уважени. Оспорват възражението за прихващане на ответника като неоснователно.

Ответникът – редовно призован се представлява от адв. Р, която моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни по изложените в отговора и писмената защита съображения. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение

Съдът установи от фактическа и правна страна следното:

Няма спор между страните, че на 09.08.2017 г. са сключили комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3004816/09.08.2017 г., по силата на която ищецът „Е.“ ООД като лицензиран търговец на електрическа енергия се е задължил да продаде на „Е. Ф. Г. ЕООД нетна електрическа енергия при цена 0,082 лв./кВтч за количествата, отчетени съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване. Цената не включва цени за мрежови услуги, добавки и цени за услуги, както и други задължения, поставени с промяна на законодателството или с решение на компетентния орган. Договорът е сключен за минимален срок от една година. В чл. 11 е договорено, че търговецът издава фактура в електронен вид и/или на хартия за дължимото плащане за доставената ел. енергия за периода от първото до последното число на всеки месец, в който е извършена доставката, като фактурата се издава до 10-то число на месеца, следващ месеца на консумация на ел. енергия. Съгласно ал.4 плащането следва да се извърши до 14-то число на месеца, в който фактурата е изпратена от търговеца на клиента. В чл. 12 са уговорени различни хипотези на прекратяване на договора – с изтичане на срока, за който е сключен, по взаимно съгласие на страните; в хипотезите на чл. 13 и чл. 14. Освен това страните имат право да прекратят договора и с едномесечно предизвестие след изтичане на минималния му срок.

Въпреки разпореждането на съда ищецът да представи процесните фактури № */30.11.2017 г. и № */31.12.2017 г., същият не направи това.

На 31.12.2017 г. е издадена фактура № * от „ЕВН България Е“ ЕАД за доставена ел. енергия в месец декември 2017 г. на място на потребление – Дървопреработващ цех на адрес Г. С., кв. У- общо 52 959,120 кВтч на стойност 15 169,75 лв. с ДДС. С решение № 1854/14.09.2018 г. по т.д. № 3343/2017 г. на СГС, т.о. е обявена неплатежоспособността на „Е.“ ООД и е открито производство по несъстоятелност, назначен е синдик, свикано е първо събрание на кредиторите.

С писмо по електронната поща от 28.11.2017 г. ищецът е уведомил ответника, че приложимата цена за снабдяване ще бъде 0,105 лв./кВтч, считано от 01.12.2017 г., поради промяна на цената на компонентите.

С писмено становище № 53/01.12.2017 г. ответникът е възразил срещу увеличението на договорената цена, поради договорена фиксирана цена за срока на договора.

С писмено уведомление, изпратено от ответника на ищеца на електронната му поща на 15.01.2018 г., че поради отстраняването на дружеството-ищец от пазара на електрическа енергия и причисляването на клиентите му към доставчик от последна инстанция, считано от 00,00 часа на 02.12.2017 г. ответникът ползва електроенергия от „*****“ ЕАД. В тази връзка за отчетния период 02.12.2017 – 31.12.2017 г. получило фактура на стойност 15 169,75 лв. с ДДС. Съгласно подписания договор между страните стойността на доставената енергия в същия период е щяла да възлезе на 7 705,50 лв.. Ответникът е поканил ищеца в 7- дневен срок да заплати сумата от 7 464,25 лв., представляваща горницата на цената на ел. енергия, представляваща причинената му вреда от неизпълнението на договора от ищеца. Евентуално, в случай, че ищецът не плати горницата, ответникът е направил изявление за прихващане на дължимата от „Е. Ф. Г. ЕООД сума от 7 066,48 лв. по фактура № */30.11.2017 г. с дължимата от ищеца на ответника сума от 7 646,25 лв., като след извършване на прихващането до по-малката сума, дължимата разлика от 397,77 лв. ищецът следва да приведе на ответника.

От заключението по назначената СИЕ се установява, че Фактура № */30.11.2017 г. на обща стойност 7066,48 лв. е осчетоводена по индивидуална партида по сметка 401 „Доставчици“ в счетоводството на „Е. Ф. Г. ЕООД. Фактурата е включена в дневника за покупки и справка декларация, изготвени от ответника за данъчен период 01.11.2017 г. - 30.11.2017 г.. Фактура №*/31.12.2017 г. на обща стойност 299,66 лв. не е осчетоводена от „Е. Ф. Г. ЕООД и по нея не е приспадан данъчен кредит. Законната лихва по фактура № */30.11.2017 г. за периода 15.12.2017 г. - 16.04.2020 г., начислена върху сумата от 7066,48 лв., е в размер на 1676,46 лв.. Законната лихва по фактура № */31.12.2017 г. за периода 15.01.2018 г. до 16.04.2020 г., начислена върху сумата от 299,66 лв., е в размер на 68,51 лв. Процесните две фактури са осчетоводени в счетоводството на ищеца за данъчните периоди, през които са издадени, и са включени в дневниците за продажби и справка декларация с вх. №

*8/14.12.2017 г. и № *2/15.01.2018 г..

Фактура № */31.12.2017 г., издадена от ЕВН, на обща стойност 15169,75 лв. е осчетоводена по индивидуална партида по сметка 401 „Доставчици“ в счетоводството на „Е. Ф. Г. ЕООД. По фактурата е извършено разплащане по банков път на 12.01.2018 г..

Съдът кредитира заключението по СИЕ като обективно и компетентно изготвени.

Безспорно се установи наличието на договорно правоотношение между страните, по което ищецът като доставчик е доставил ел. енергия на ищеца през месец ноември 2017 г. Безспорно се установи също, че доставената в същия месец електроенергия от ищеца е на стойност 7 066,48 лв.. С включването на фактурата в справката декларация и дневника за покупки, водени от ответника по ЗДДС, за същия отчетен период, същият извънсъдебно е признал дължимостта на плащането по фактурата и размера на задължението. Същото вземане е извънсъдебно признато и с последвалото изявление за прихващане от ответника към ищеца.

Не се доказва от страна на ищеца, че през декември 2017 г. е доставял на обект на ответника електроенергия. Не се доказва и издаването на процесната фактура № */31.12.2017 г., тъй като въпреки задължението на ищеца за това, същият не я представи. Въпреки, че същата е посочена в дневника за продажби на ищеца и в справката – декларация за декември 2017 г., то съдът приема, че липсва въобще основание за издаването ѝ поради недоказаност на извършена доставка на електроенергия. При това положение искът за главницата в размер на 299,66 лв. по тази фактура е неоснователен, както и неоснователен е и искът за лихвата върху същата главница в размер на 67,85 лв., поради което в тази им част исковете следва бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Безспорно се установи, че считано от 00,00 часа на 02.12.2017 г. на ответника е била доставена електроенергия от „*****“ ЕАД, чиято стойност е 15 169,75 лв., поради отстраняването на ищеца от пазара на електроенергия. Същата фактура е била платена изцяло от ответника на ЕР Юг ЕАД на 12.01.2018 г.. С отстраняването на ищеца практически същият е преустановил изпълнението на договора с ответника и реално не му е доставял енергия от 00:00 часа на 01.12. до 00:00 часа на 02.12. декември 2017 г.. Не се представя и доказателство за прекратяването на договора по надлежния ред – с писмено едномесечно предизвестие или по друг начин.

Безспорно се установи също, че договорената между страните цена за кВтч е по-ниска от тази на „*****е“. Плащайки по-висока цена от цената, която ответникът би платил, в случай, че ищецът му беше доставил същата енергия, ответникът е претърпял вреди от неизпълнението на договора от ищеца за доставка на енергия, представляваща разликата между платената по-висока цена и договорената. По тази причина е възникнало и вземането на ответника срещу ищеца към момента на извършеното плащане. Не се оспорва от ответната страна, че разликата в дължимата цена по договора за същото количество доставена енергия и тази, платена по фактурата, издадена от „*****“, е в размера на 7 464,25 лв..

Ответникът е направил по надлежния ред изявление за прихващане по смисъла на чл. 104 ЗЗД, като изявлението е изпратено по електронната поща, посочена в комбинирания договор и е достигнало до ищеца на 15.01.2018 г. /л. 43 и 44/.

В съдебната практика - Решение № 148 от 29.10.2009 г. на ВКС по т. д. № 79/2009 г., II т. о., докладчик ЕВ, е прието, че „правният ефект на материалноправното изявление за прихващане на две насрещни, изискуеми и ликвидни вземания (извънсъдебно прихващане) настъпва с факта на отправяне на изявлението за прихващане съгласно чл. 104, ал. 1, предл. първо ЗЗД, от който момент насрещните вземания се считат погасени.“ Настоящият състав на съда споделя това разрешение за момента на настъпване на погасителния ефект на прихващането.

В случая изявлението за прихващане е достигнало до ищеца на 15.01.2018 г., поради което именно към този момент е настъпил и ефектът на прихващането до размера на по-малкото задължение.

Неправилно е възражението на ищеца, че ответникът не е кредитор на несъстоятелността, тъй като не е предявил вземанията си преди датата на откриване на производството по несъстоятелност, поради което и не е легитимиран да прави възражения за прихващане по чл. 645 ТЗ.

Както се посочи, компенсационният ефект на прихващането е настъпило на 15.01.2018 г., а производството по несъстоятелност на ищеца е открито на 14.09.2018 г.. Именно поради момента на отправяне на изявлението за прихващане, който предхожда откриването на производството по несъстоятелност на ищеца, с което е погасено и вземането му по фактура № */30.11.2017 г. за ответника е отпаднал правният интерес да предяви вземането си за вредите от неизпълнението на договора от ищеца в последствие в производството по несъстоятелност, тъй като към последния момент вече не е имал качеството на кредитор спрямо ищеца. По подобен начин е прието в Решение № 103 от 1.08.2017 г. на ВКС по Г. д. № 61323/2016 г., IV г. о., докладчик ДД: „Обратното действие на прихващането води до това, че задължението на прихващания се счита погасено към посочения момент. Това води до отпадане на отговорността на лицето за неизпълнение на задължението и за

последниците от това неизпълнение. В случаите, когато отговорността е за забавено изпълнение, то прихващаният ще отговаря за забавата, ако същата е настъпила преди предвидения в разпоредбата на чл. 104, ал. 2 от ЗЗД момент, от момента на забавата, до момента, в който прихващането е породило действие.“

Ето защо искът в частта за главницата по фактура № */30.11.2017 г. в размер на 7066,48 лв. следва да се отхвърли като погасен чрез прихващане. Относно лихвата върху същата главница, съдът счита, че същата се дължи от момента на падежа на вземането по фактурата – 15.12.2017 г. до настъпването на компенсационния ефект на прихващането – 15.01.2018 г..

Лихвата за забава върху главницата от 7 066,48 лв. в посочения период 15.12.2017 г. – 15.01.2018 г., определена с изчислителния модул на НАП за законна лихва е в размер на 62,82 лв., поради което и искът за лихви за забава е основателен само в този размер, като за разликата до пълния предявен размер от 1 660,76 лв. следва да бъде отхвърлен, както и за периода след 15.01.2018 г..

Относно разноските:

И двете страни са направили искания за присъждане на деловодните разноски.

Ищецът е направил разноски в общ размер 1149 лв., от които 1049 лв. за адвокатско възнаграждение и 100 лв. за вещо лице.

Ответникът е направил разноски в размер на 750 лв., от които 720 лв. за адвокатско възнаграждение и 30 лв. за вещо лице.

Съдът счита за неоснователно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от ищеца, тъй като делото макар и да не се отличава с голяма фактическа и правна сложност и осъществената от адв. М защита да е само писмена, без явяване в съдебно заседание, то същият не надхвърля значително минималният размер на възнаграждението, предвидено в чл.7, ал. 2, т. 3 от НМРАВ

С оглед изхода от спора ответникът дължи да заплати на ищеца разноски в размер на 7,94 лв., пропорционално на уважената част от исковете, а ищецът следва да плати на ответника 744,82 лв. разноски, пропорционално на отхвърлената част от исковете. Ще следва по компенсация да бъде осъден ищецът да заплати на ответника разноски в размер на 736,88 лв..

Предвид изложеното Смолянският районен съд

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен искът с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, предявени от „. Е.“ ООД – в несъстоятелност, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, ж.к. ****, ул. „НГ“ № 6, . 4, офис 7, представлявано от синдика АГК срещу „Е. Ф. Г. ЕО. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., ул. „П Б. № 11, представлявано от АСС, за сумата от 7 066,48 лв. с ДДС, представляваща стойността на предоставена ел.енергия и допълнителни услуги за м. ноември 2017 г., за която е издадена фактура № */30.11.2017 г., поради погасяване с извънсъдебно прихващане с насрещно вземане на „Е. Ф. Г. ЕООД срещу „. Е.“ ООД – в несъстоятелност за причинени вреди от неизпълнението на договора, изразяващи се в разликата между платената сума за доставената електрическа енергия и мрежови услуги през м. декември 2017 г. по фактура № * от 31.12.2017 г., издадена от „ЕВН България Е“ ЕАД и стойността на електрическата енергия, определена съобразно договорната цена по Комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги № FE 3004816/09.08.2017 г..

ОСЪЖДА „Е. Ф. Г. ЕО. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., ул. „П Б. № 11, представлявано от АСС на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД да заплати на „. Е.“ ООД – в несъстоятелност, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, ж.к. ****, ул. „НГ“ № 6, . 4, офис 7, представлявано от синдика АГК сумата от 62,82 лв., представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 7 066,48 лв., в периода 15.12.2017 г. – 15.01.2018 г., като **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен и недоказан искът В ЧАСТТА за разликата от уважения размер от 62,82 лв. до пълния предявен размер от 1 660,76 лв. и за периода 16.01.2018 - 16.04.2020 г..

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани исковете с правно основание чл. 79, ал. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, предявени от „. Е.“ ООД – в несъстоятелност, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, ж.к. ****, ул. „НГ“ № 6, . 4, офис 7, представлявано от синдика АГК срещу „Е. Ф. Г. ЕО. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., ул. „П Б. № 11, представлявано от АСС, за сумата от 299,66 лв. с ДДС, представляваща стойността на предоставена ел.енергия и допълнителни услуги за м. декември 2017 г., за която е издадена фактура № */31.12.2017 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 16.04.2020 г. до окончателното плащане; както и за сумата от 67,85 лв., представляваща лихва за забава върху главницата от 299,66 лв. с ДДС по фактура № */31.12.2017 за периода 15.12.2017 – 16.04.2020 г..

ОСЪЖДА „. Е.“ ООД – в несъстоятелност, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С, ж.к.

****, ул. „НГ“ № 6, . 4, офис 7, представлявано от синдика АГК да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на „Е. Ф. Г. ЕО. ЕИК ****, със седалище и адрес на управление Г. С., ул. „П Б. № 11, представлявано от АСС, направените деловодни разноски в общ размер от 736,88 лв., пропорционално на уважените искиове.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред СмоС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението да се връчи на страните, като на ищеца чрез адв. М и на ответника чрез адв. Р.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: